

Wstęp

Stwarzając tekst, stwarzam siebie. Daję świadectwo doświadczania siebie i swojej egzystencji w zmieniającym się świecie. A.D. 2014. Mam zarazem świadomość, że ten akt stworzenia jest zarazem gestem reprezentacji mojego świata, świata moich wartości i obszaru niezgody, jakim pogardzam. Dopuszczam także myśl, że – jako autor – mogę narazić się na krytykę, nietrafioną interpretację lub całkowity brak zainteresowania. Kiedy interpretuję tekst, niemal automatycznie umieszczam go w sieci znaczeń zastanych w systemie kultury. Postać jego twórcy jest dla mnie źródłem odniesienia, podobnie jak czas i kontekst tworzenia. Mogę skoncentrować się też na samym przekazie. Proces konstruowania i rekonstruowania sensu jest nieustannym powrotem do źródeł i praźródeł, których zakres i głębokość wyznacza poziom kompetencji kulturowych interpretatora. Lektura jest więc zarazem odczytaniem, jak i interpretacją; ale także nakładaniem własnych doświadczeń na rzeczywistość zadaną przez tekst i zawarte w nim doświadczenie indywidualne i pokoleniowe. W tym geście otwarcia na wybrane konteksty interpretacyjne zawiera się jednocześnie zapowiedź wykluczenia i odrzucenia innych alternatywnych odczytań. Być może ciekawszych, być może pełniejszych, ale zawsze w jakiś tam sposób zaprzeczonych w danym momencie konkretnego wyboru metody. Świat przedstawiony odsyła zarazem do świata realnego, do indywidualnego, podmiotowego doświadczenia autora, do nieograniczonych horyzontów kultury. Intertekstualność – Intermedialność – (re)Prezentacja. Wszystkie te pojęcia w jakiś sposób odsyłają nas do problematyki pamięci i tożsamości. Oba te terminy silnie zakotwiczone w nomenklaturze psychologicznej (jako pamięć autobiograficzna i tożsamość indywidualna) zarazem proliferują w przestrzeń refleksji kulturowej (tożsamość kulturowa, tożsamość zbiorowa, pamięć kulturowa, pamięć komunikatywna), odsłaniając nam przestrzeń gry i walki między różnymi projektami tożsamościowymi oraz wizjami przeszłości. Produkcja literacka, filmowa i artystyczna stanowi pole obiektywizacji, a często materializacji lub wirtualizacji tych doświadczeń, które stają się punktem odniesienia dla kolejnych produkcji kulturowych lub zapadają w obszar odbiorczego niebytu. Artykuły zgromadzone w tej książce odnoszą się do tej problematyki. Słowa kluczowe wpisane w pola refleksji podejmowanej przez autorów znajdują się na kolejnej stronie. Dla większej przejrzystości prezentowanych tu wywodów pogrupowano je w obszary tematyczne:

TOŻSAMOŚĆ – (NIE)PAMIĘĆ – (AUTO)KREACJA
GRY TOŻSAMOŚCI – PRAKTYKI (KONTR)KULTUROWE
PRZESTRZENIE TEKSTU – MEDIA POZNANIA
DOŚWIADCZENIA GENERACYJNE – FORMY PAMIĘTANIA I MEDIA PAMIĘCI

Można je oczywiście czytać, interpretować i (re)konstruować wielokrotnie, w innej kolejności i to niezależnie od narzuconej tu dyscypliny lekturowej. Do czego w imieniu Autorów i własnym zachęcam

Agnieszka Ogonowska

Re: Reprezentacja – Rekonstrukcja – Reinterpretacja

...**tożsamość**, ślad, **pamięć**, archiwum, wspomnienia, **komunikacja**, nostalgia, ekran, palimpsest, recykling, **narracja**, biografia, **historia**, miejsce, fikcja, konfabulacja, **poznanie**, maska, trauma, gra, **identyfikacja**, konfrontacja, mozaika, **portret**...

...tożsamość, identyfikacja, portret, **biografia**, miejsce
ślad, pamięć, archiwum, wspomnienia, nostalgia
maska, gra, konfrontacja,
narracja, biografia, **historia**,
fikcja, konfabulacja,
recykling, ekran, palimpsest, mozaika
poznanie, komunikacja...

...tożsamość, **gra**, konfabulacja, maska, konfrontacja,
identyfikacja, **poznanie**, palimpsest, nostalgia, trauma,
recykling, narracja, **komunikacja**, ekran,
wspomnienia, historia, fikcja, mozaika, ślad, miejsce,
portret, biografia,
pamięć, archiwum...

...**tożsamość**, identyfikacja,
pamięć, palimpsest, ślad, **miejsce**,
historia, fikcja,
poznanie, komunikacja,
gra, maska,
trauma, **konfrontacja**, konfabulacja,
biografia, portret, ekran, recykling,
nostalgia, wspomnienia,
archiwum, **narracja**...